గోదావరి గట్టుమీద

గోదావరి గట్టుమీద జట్కా నడుస్తోంది. రాత్రి పన్నెండుగంటలు దాటింది. వరదల గోదావరి హోరున రొదతో బీబత్సంగా ఉరుముతోంది. దుబ్బుగడ్డి, ఈలచెట్లు, గాలిలో కనరాని దెయ్యాల్లా మసకమసకగా, ఊగుతున్నట్లు కనిపిస్తున్నాయి. కెవ్వుమని కేక వినిపించింది. జట్కానడిపే రామయ్య ఒక్క నిమిషం ఆపాడు బండి. ఎవరిదో స్త్రీ అరుపు! కనుచూపు మేరలో ఎవరి అలికిడి కనపించలేదు. కేక కడా మళ్ళీ వినిపించలేదు. మనోభ్రమ అనుకున్నాడు రామయ్య. తోలుకర్ర ఛళుక్కుమంది గుఱ్ఱం నడక వేగం హెచ్చింది.

ఆ వూరు డాక్టరుగారు అయిదుమైళ్ళ దూరంలో వున్న తన చెల్లెలు యింటికి వెళ్ళవలసి వచ్చింది. అటకమీంచి క్రిందపడగా చెల్లెలు కాలు విరిగిందని విన్న డాక్టరుగారు చికిత్స చేయాలని బయలుదేరారు. డాక్టరు గారి బండి గుర్రం కాలుకుంటితో నడవలేకపోయింది. రామయ్యకు తప్పనిసరి అయింది బండి కట్టడం.

ఎనిమిది గంటలకు బయలుదేరిన రామయ్య తిరిగి డాక్టరుగారితో పది గంటలలోగా యింటికి చేరుకోగలననుకున్నాడు. వస్తానన్న డాక్టరుగారు చెల్లెలు బలవంతంవల్ల అక్కడే ఉండి పోయారు. డాక్టరుగారికోసం ఆగి ఆగి, చివరకు ఆయన అనుమతితో ఇంటికి ఒంటరిగా బయలు దేరాడు రామయ్య.

అటకమీద గిన్నెలు సర్దుతూంటే ఎవరో పీక పిసికినంత బాధ కలిగి, కళ్ళు తిరిగి డాక్టరుగారి చెల్లెలు క్రిందపడిందని తెలిసింది అక్కడ. ఆమె ఉన్న ఇంట్లో ఏదో ఆడ దెయ్యం వుందని ఆ గ్రామంలో పుకారు. రాత్రి పది గంటలు దాటాక గోదావరి గట్టుమీద జనం కనపడరు. దుబ్బుల్లో కొరివిదెయ్యాలున్నాయని, అవి మోసం చేస్తాయని, అట్లా మోసం చేసిన కథలు ఎన్నో ప్రచారంలో ఉన్నాయి ఊళ్ళో. వెంకన్న తట్ట లాక్కుని పారిపోయిందని, కరణంగారి లాల్చీ చించివేసిందని, మునసబును కౌగిలించుకుంటే, పదిరోజులు మంచం పట్టాడని, అప్పలమ్మను పట్టుకుని అయిదురోజులు వేధించిందని ఆ గోదావరి గట్టుమీద విహారం చేసే ఒక ఆడదెయ్యం గురించి జనం చెప్పుకోడం రామయ్యకు బాగా తెలుసు.

ఆ అర్ధరాత్రి స్త్రీ కేక వినపడడంతో రామయ్యకు ఆ కథలన్నీ జ్ఞప్తికి వచ్చాయి. ఒళ్ళు గగుర్పొడిచింది. భయం తెలియని మనిషి కొంచెం వణికి సర్దుకున్నాడు.

జట్కా టక టక నడుస్తోంది గతుకుల గోదావరి రోడ్డుమీద నక్కల కూతలు దూరాన వినవస్తున్నాయి.

హఠాత్తుగా జట్కాబండి మీద వెనకనుంచి రెండు రాళ్ళు పడ్డాయి. రామయ్యకు కొంచెం కంగారు కలిగింది. గట్టిగా అరిచాడు 'ఎవరది?' అని మళ్ళీ ధ్వని లేదు, రాయి పడలేదు తిరిగి. జట్కాకదిలింది మెల్లిగా.

ఎవరో స్త్రీ మూల్గు, దారిప్రక్కన ఉన్నట్లు. జట్కా రామయ్యకు సందేహం కల్గింది. ఊళ్ళో ప్రచారంలో ఉన్న దెయ్యపు కథ తనకూ జరుగుతోందని నమ్మాడు, అయినా నిజం తెలుసుకోవాలనుకున్నాడు.

స్త్రీమూల్గు ఎక్కువయింది. గట్టుదిగువ దుబ్బుగడ్డిలోంచి కొరివి దీపాలు చిన్నగా కదులుతున్నాయి. కీచురాళ్లు కూస్తున్నాయి. గోదావరి గాలి హోరు పెరిగింది.

రామయ్య జట్కాదిగి, ఇటు అటు చూశాడు ధైర్యంగా. ఎవరిజాడా కనిపించలేదు. నిజంగా యిది విపరీతంగానే వుందనుకున్నాడు. ఎన్నో కథలు వినడం తప్ప తాను దెయ్యాన్నెప్పుడూ చూడలేదు. అతనికి దెయ్యాన్ని చూడాలనిపించింది. ఏవో అడుగుల చప్పుడు! కాని ఏమీ కనపడలేదు రామయ్యకు.

జట్కా మళ్ళా కదిలింది. రామయ్య ఆలోచనల్లో! మునిగాడు 'ఏయ్ జట్కా' వెనకనుంచి స్త్రీకేక! రామయ్య ఆశ్చర్యపోయాడు. జట్కా ఆపాడు ఎవరో ఆమె! తెల్లటిచీరలో ఆ నిశిరాత్రి కదులుతున్న నునుమబ్బులా ఉంది.

"బండి కడతావా?" అడిగింది ఆమె

"ఎక్కడికి?" భయంగానే అన్నాడు రామయ్య,

"నేను చెబుతాగా!" ఆమె బండి ఎక్కి కూర్చుంది.

ఆమెవైపు తేరిపార చూశాడు రామయ్య. తలంటు పోసుకున్నట్లు జుట్టు వేలాడుతోంది వెనకాల. సబ్బుతో రుద్దుకున్న ముఖంపైన కుంకుమ రేఖ మెరుస్తోంది. ఆమె నవ్వింది. ఆ నవ్వు అతనికి ఎంతో ఆకర్షణ కలిగించింది. రామయ్య భయంగానే నవ్వాడు.

"పోనీయ్!" ఆమె మళ్ళీ నవ్వింది. జట్కా కదిలింది.

ఆమె వెనుక నుంచి రామయ్య వీపుమీద నిమిరినట్టుంది. ఏదో బరువయిన చెయ్యి ఆడింది అతని శరీరం మీద. గుర్రం మెల్లిగా నడుస్తోంది, జట్కాలో ఏదో వింత బరువున్నట్లు గొదావరిగట్టు క్రింది దుబ్బుగడ్డిలో కొరివి దీపాలు జట్కాతో

కథా నిలయం
5296

సహా కదులుతున్నట్లున్నాయి. రామయ్యకు పరిస్థితి చాలా వింతగా తోచింది.

దుబ్బులప్రక్కనుంచి గాడిద అరుపు వినిపించింది. ఆ అరుపుకు భయపడినట్లు బండిలోని స్త్రీ రామయ్యని హఠాత్తుగా పట్టుకుని కెవ్వున కేకవేసింది. ఆకేక మునుపువిన్న కేకలాగే ఉంది. రామయ్య అనుమానం పెరిగింది. ఆమె తన్ను పట్టుకున్నప్పుడు మామూలు మానవ శరీరం ముట్టుకున్నట్లే ఉంది.

ఆమె మెల్లిగా సర్దుకుని మామూలుగా కూర్చుంది బండిలో. తన్ను క్షమించమన్నట్లు రామయ్యవైపు చూసింది ఆమెతో ఏ సంభాషణ జరిపితే ఏం ప్రమాదమో అన్నట్లు రామయ్య మెల్లిగా బండి నడిపిస్తున్నాడు.

ఊరుమొగ చేరాడు జట్కా బండిని ఆపమంది గోదావరి గట్టుప్రక్కనే ఉన్న అమ్మవారి ఆలయం వైపు నడిచింది ఆమె రామయ్య చేతిలో రూపాయి నాణెం పెట్టింది. అది గట్టిగా పట్టుకుని జాగ్రత్తగా చూశాడు ఆ రాత్రి చీకటి వెలుగులో. అది నాణెమే అనే నిర్ధారణకు ఒక విధంగా వచ్చాడు రామయ్య.

కొరివి దెయ్యాలు మనుష్యులకు ఏమైనా యిస్తే, అవి తాత్కాలికంగా ఆ రూపంలో ఉన్నా, త్వరలో ఆ వస్తువులు మాయమైపోతాయని రామయ్య చాలా సార్లు విన్నాడు. రూపాయి జేబులో వేసుకుని పదిలంగా పట్టుక్కూర్చున్నాడు.

బండి హఠాత్తుగా గట్టిగా కుదిపింది. కంగారు పడ్డాడు రామయ్య. జారిన తలపాగా ఒంగి తీసుకుని సర్దుకున్నాడు. రోడ్డు మీద పెద్దగొయ్యిలోంచి బండి నడిచింది. అందుకే అంత కుదుపు అని సర్దుకున్నాడు డాక్టరుగారితో ఆయన చెల్లెలు ఊరు వెళ్ళే ముందు రోడ్డు మీద లేని అంత గతుకు గొయ్యి ఎక్కడనుంచి వచ్చిందని అనుమానపడ్డాడు రామయ్య. వీధి కుక్కలు జోరుగా మొరుగుతున్నాయి. మెల్లిగా యిల్లు చేరుకున్నాడు రామయ్య ఒంటిగంట దాటింది. గుర్రాన్ని విప్పి, దొడ్లో కట్టి, బండిని దూరంగా వదిలి, ఇంట్లో దూరాడు. భార్య ఆలస్యంగా వచ్చేవేమని పరామర్శ చేసింది.

చొక్కా విప్పుకుంటూ జేబు తడిమాడు. రూపాయి కనపడలేదు రామయ్య ధైర్యం సగం సడలిపోయింది, భార్యని పిల్చి తన ప్రయాణం కథ చెప్పాడు "అమ్మబాబోయి! అది నిజంగా దెయ్యమే!" అంటూ దిష్టి తీసి పారేసి, ఆ వూరి అమ్మవారి కుంకమ రామయ్య నుదుటిన పెట్టింది.

అలసిపోయిన రామయ్య కొద్దిగా భోజనం చేసి పడుకున్నాడు. కాని, రామయ్యకు నిద్దరపట్టలేదు. జేబులో రూపాయి లేకపోవడం నిజంగా తన బండి ఎక్కిన మనిషి

దెయ్యమే అని ఋజువు చేస్తోంది. వింతగా అర్ధరాత్రి అమ్మవారి గుడివైపు, భయంకరమైన గోదావరి వరదల గట్టు వైపు నడిచిపోయిన ఆమె తప్పక దయ్యమే అనిపించింది రామయ్యకు రూపం స్త్రీ, కొరివి దీపాల నడక, అతని అనుమానాలను మరీ బలవత్తరం చేశాయి రాత్రి అంతా పీడ కలలు-బండి ఎక్కిన ఆమె బరువైన శరీరం తాకిడి - శరీరం గగుర్పాట్లు-ఎమిటో మత్తు కలిగి తన శరీరం మీద పెద్ద బరువున్నట్లు భ్రమపడ్డాడు రామయ్య. అదే క్షణంలో కలలోంచి అరిచినట్లు గట్టిగా అరిచేశాడు. నిజంగా దెయ్యాన్ని చూశానని నిశ్చయించుకున్నాడు రామయ్య.

నిద్ర పట్టని రాత్రి బరువుగా నడిచింది రామయ్యకు. ఒళ్ళు నొప్పులు చేసింది. కండ్లు మండసాగాయి. సాయంత్రం కాగానే రామయ్యకు జ్వరం వచ్చింది.

రామయ్య భార్యకు భయం వేసింది. సాయంత్రం అమ్మవారి గుడికి పోయి మ్రొక్కుకుంది, భర్త జ్వరం నయం చెయ్యమని. అతని భయం పోయేలా దీవించమని కుంకం తీసుకువెళ్ళింది.

ఊరిలో వదంతి బయలుదేరింది. రామయ్యకు నిన్న రాత్రి ఆడదెయ్యం కనిపించిందని అతనికి జ్వరం వచ్చిందని. రామయ్య తన్ను చూడ్డానికి వచ్చిన స్నేహితులకు చెప్పిన కథ చిలవలు వలవలై ఊరంతా వ్యాపించిపోయింది.

దెయ్యంపడితే యింకేముంది...జ్వరం ఒక విధంగా తగ్గుతుందా?

అర్ధరాత్రి ఒక్కడే గోదావరి గట్టున వెళ్ళటానికి ఎంత ధైర్యం కావాలి?

"పాపం! ఏమౌతుందో రామయ్యకు?"

"రామయ్య భార్య అయిదవ తనం నిండుగా ఉండాలిగా!"

ఊరివారి కబుర్లు రామయ్య భార్య చెవిలో పడ్డాయి. మరీ కంగారు పడిందామె. నాల్గు రోజులు గడిచినా జ్వరం తగ్గు ముఖం పట్టలేదు. రామయ్య ఏవో కలవరింతలు కూడా మొదలెట్టాడు పరధ్యానంగా.

ఒక ప్రొద్దున్నే రామయ్య భార్య డాక్టరు గారింటికి పరుగెత్తింది. రామయ్య పరిస్థితి బాగులేదని ఒకసారి చూసి పొమ్మని కోరింది. డాక్టరు గారు వచ్చారు. మరొక ఆమె డాక్టరుగారితో వచ్చింది. ఆయన మందుల బేగ్ పట్టుకుని. డాక్టరుగారు రామయ్యను పరీక్షించారు. ఆయన వెనకాల ఉన్న ఆమెపై రామయ్య దృష్టి మొదట పడలేదు. మందుల సంచి అందిమ్మన్నారు డాక్టరుగారు ఆమె ముందుకు వచ్చింది, మందుల సంచీతోటి.

రామయ్య వెర్రి కేక పెట్టాడు ఆమెను చూసి. "అదే!అదే!" అన్నాడు పరధ్యానంగా. పరిస్థితి అప్పటికే విషమించిందని, లోపల విచార పడ్డాడు డాక్టరుగారు.

మంచం మీద ఉన్న రామయ్యని చూసి డాక్టరుతో వచ్చిన స్త్రీ ఆశ్చర్యపోయింది. అతన్ని ఎక్కడో చూసినట్లు అనుమాన పడింది. ఊరి తెగబ్రాకుతున్న కథ వింది ఆ స్త్రీ. క్లిష్ట పరిస్థితి ఏర్పడిందనిపించింది.

ఒకరోజు డాక్టరుగారు తాపీగా కూర్చుని చుట్ట కాల్చుకుంటూంటే ఆ స్త్రీ వచ్చింది. తనకి వైద్యం తెలుసునని ఏదైనా వుద్యోగం యిప్పించమని అడిగింది. ఆడది సహాయంగా ఉంటే తన ప్రాక్టీసు పెరుగుతుందని ఆశ కల్గిన డాక్టరుగారు ఆమెకు చిన్న వుద్యోగం యిచ్చారు. వసతి సౌకర్యం యిస్తానన్నా ఆమె వద్దని, ప్రక్క ఊళ్ళో తన బంధువుల ఇంట్లో ఉంటున్నానని చెప్పింది. డాక్టరుగారు నమ్మారు. ఆమె ప్రతి సాయంత్రం గోదావరిగట్టు మీంచి వెళ్ళిపోయేది.

డాక్టరుగారు రామయ్య పరిస్థితి పరీక్షించి మందులివ్వడానికి ఆ స్త్రీనే నియోగించాడు. రామయ్య ఆమె కనిపించగానే పెద్దకేక లేస్తూ, చెప్పలేనంత గాభరా చూపింపసాగాడు ఆమె మౌనంగా మందు యిచ్చి రామయ్యను పరీక్షించి. ఊళ్ళో తక్కిన రోగులను చూసి వెళ్ళిపోయేది.

ఆమె మందులిస్తున్న ప్రక్క ఇళ్ళలోని రోగులు నయమయ్యారు కాని, రామయ్య ఆరోగ్యం పూర్తిగా చెడిపోయింది. డాక్టరు గారు కూడా వచ్చిచూసి యింక బ్రతకడని పెదిమి విరిచేశారు. అతనిలో ఏదో విపరీతమైన భయమేకాని, నిజమైన రోగం లేదంటారు డాక్టరుగారు. బహుశా నిజంగా దెయ్యం పట్టిందనే అన్నారు ఊరంతా.

రామయ్య భార్య ఆఖరిప్రయత్నంగా ప్రక్క ఊరి భూతవైద్యుని పిలిపించింది. అతను వేపకొమ్మలతో రామయ్యను హూనం చేశాడు. ఆ దెబ్బలకు రామయ్య పూర్తిగా కొయ్యబారి మూర్ఛపోయాడు.

కొద్దిసేపటికి తేరుకున్నాడు రామయ్య. చాలా తెలివిగా మాట్లాడాడు. తనకు వైద్యం చెయ్యడానికి వచ్చే స్త్రీ దెయ్యం అని అరిచాడు కాని తాను చనిపోతున్నానని నిశ్చింతగా చెప్పాడు. ఊరంతా జాగ్రత్త! అని హెచ్చరిక చేస్తూ రామయ్య ఒక సాయంత్రం చనిపోయాడు.

ఊరిలో పెద్ద గందరగోళం బయలుదేరింది. ఆ రోజు సాయంత్రమే డాక్టరుగారి ఆసుపత్రి వదిలి, గోదావరి గట్టువైపు నడిచిపోయిన ఆ స్త్రీ మళ్లీ ఆ ఊళ్లో కిరాలేదు డాక్టరుగారి వద్ద పనీ చెయ్యలేదు.

రామయ్యని పొట్టబెట్టుకోడానికే వచ్చిన దొంగ దెయ్యం అన్నారంతా ఆమెను.

అమ్మవారి గుడి వెనకాల దుబ్బుల్లో ఒక మూల రామయ్య చనిపోయిన రాత్రి ఆమె తల విరగబోసుకుని ఏడుస్తూ కనిపించింది. ఒక ఆసామీకి. రామయ్యను దహనం చెయ్యడానికి గోదావరి దుబ్బు గడ్డిశ్మశానం వైపు వచ్చిన గ్రామీణ పెద్దలంతా ఆ ఆసామీ మాట విని ఆశ్చర్యపోయారు. అటువైపు వెళ్ళారు చూడాలని.

నిజంగా, ఆమె వుంది. వారివైపు వెనక్కి చూస్తూ పరుగెత్తి దుబ్బు గడ్డి మధ్య చీకట్లో ఎక్కడో కలిసిపోయింది.

ఊరంతా నిశ్చయించింది, రామయ్యను, ఆ ఆడ దెయ్యం చంపేసిందని.

ఆమె రెండు గంటల దాకా రాత్రి ఏడ్చింది. రామయ్య కాష్టం ఎర్రగా మండుతోంది దూరంగా కొరివి దెయ్యంలా. ఆమెకు ఆ పరిస్థితి చాలా విచిత్రంగా ఉంది.

ఎందుకు ఈ ఊరు వచ్చినట్లు? ఏమైనట్లు?

ఎదురుగా వరదల గోదావరి భయంకరంగా గర్జిస్తూ పరవళ్ళు త్రొక్కుతోంది.

వెంకటరెడ్డి కొడుకు బసివిరెడ్డి డాక్టరుగారి చెల్లెలు ఊళ్ళోనే ఉంటాడు. ఆ స్త్రీ, బసివిరెడ్డి యం.బి.బి.యస్. చదివే రోజుల్లో స్నేహం పెంచుకున్నారు. ప్రేమించుకున్నారు. బసివిరెడ్డి ఆమెనుదగా చేయప్రయత్నించాడు. ఆమె యిల్లు విడిచి, తెగించి, బసివిరెడ్డి ఊరువచ్చి కాపురం పెట్టింది. బసివిరెడ్డి భయపడ్డాడు. ఊరులో తన విషయం పొక్కనీయద్దని. తండ్రికి తెలిస్తే తెగనరుకుతాడని ఒప్పుకుంది. ఆమె తన్ను కలుసుకోమని అభ్యర్థించింది. అమ్మవారి ఆలయం వెనుక రాత్రి పన్నెండు గంటలకు యిద్దరూ కలుసుకుందామనుకున్నారు. ఆమె రాత్రి బయలుదేరింది నిర్భయంగా. దారిలో ముల్లు గుచ్చుకుంది. కేక పెట్టింది కెవ్వుమని, బాధ మెల్లిగా ఎక్కువవుతూంటే మూల్గుతూ నడిచింది. నక్కలు మీదకు వచ్చినట్లు అరుస్తూంటే, రాళ్ళు విసిరింది వాటి పైన. ముందు పోతున్న జట్కా పట్టుకోవాలని గబగబ పరుగుతో వెన్నంటింది జట్కాను, బసిరెడ్డిని కల్సుకోడానికి ఇప్పటికే ఆలస్యమైందని.

అమ్మవారి ఆలయం వెనుక బసివిరెడ్డి కల్సుకున్నాడు. తియ్యగా మాట్లాడాడు. పెళ్ళి చేసుకుంటాను కాని తన బ్రతుకు అల్లరి చెయ్యవద్దన్నాడు. ఆమెకు కొంత తృప్తి కలిగింది. అవకాశం కోసం ఎదురు చూస్తూ డాక్టరువద్ద తాత్కాలికంగా ఉద్యోగంలో చేరింది.

బసివిరెడ్డి ఒకరోజు హఠాత్తుగా తనకి తెలియకుండా ఊరు విడిచి వెళ్ళిపోయాడు.

అమెరికా చదువుకు వెళ్ళాడని, బహుశా అయిదేండ్ల దాకా రాడని ఊరిలో వదంతి. ఆమె నిరాశతో మూల్గింది. బ్రతుకు దుర్భర మనిపించింది. ఆ సాయంత్రం తన జీవితాంతం చూడాలనుకుంది. ఆసుపత్రి వదిలి అమ్మవారి గుడికి దూరంగా దుబ్బు గడ్డిలో మనసారా ఏడ్చింది.

రామయ్య కాష్టం మంటలు తగ్గాయి. నిప్పు దూరంగా కణకణమండుతోంది. అతను చనిపోవడం ఆమెకు చాలా బాధ కలిగించింది తన గాథ చెప్పుకోలేని పరిస్థితిలో రామయ్య తన వల్ల మరణం పొందాడు. ఆమెకు జాలి కలిగింది.

దూరంగా దుబ్బు గడ్డి ప్రక్కనే పొదల్లో ఏదో అలికిడి వినిపించింది.

ఆమె నిర్భయంగా లేచి నిలబడింది. రామయ్య ఎదురుగా స్పష్టంగా కనిపించినట్లయింది. దెయ్యాల మీద నమ్మకంలేని ఆమెకు, జీవితంమీద రోత కలిగిన ఆమెకు రామయ్య స్వరూపం ఏమీ భయం కలిగించలేదు.

కాని, మౌనంగా తన వైపు కదులుతూ వస్తున్న రామయ్య స్వరూపం, తప్పించుకోవాలని వెనుకకు అడుగులు వేసింది ఆత్రంగా ఆమె.

అడుగులు జారాయి. గోదావగి గట్టు ఎర్ర రాళ్ళ మీదనుంచి దొర్లి పోయింది ఆమె. గోదావరి వరదల నీరులో ఆమె తేలుతూ, రామయ్య స్వరూపానికి దూరంగా పోయింది.

డాక్టరుగారి వద్ద ఆమె కనిపించకపోవడం, రామయ్య మరణించడం, తర్వాత రామయ్య గుర్రం కూడా చనిపోవడం ఆ ఊళ్ళో పెద్ద కథగా వ్యాపించింది. ఆమె నిజంగా దెయ్యమేనని, రామయ్యని చంపడానికి వచ్చిందని అంతా నిట్టూర్చారు. రామయ్య తన గుర్రాన్ని వెంటబెట్టుకుపోయాడన్నారు.

కాల గమనంలో ఆ ఊళ్ళో అందరూ అనుకోసాగారు, గోదావరి గట్టుమీద రాత్రి పన్నెండు గంటలకు ఎవరైనా వెడితే ప్రమాదమని, ఆమె, రామయ్య, జట్కా బండిలో విహారం చేస్తున్నారని ఆ కథ చెప్పే గ్రామీణులు అంటారు పన్నెండున్నర గంటలకు నిజంగా జట్కా టకటక శబ్దం గోదావరి గట్టుమీద ప్రతిధ్వనిస్తుందని. గోదావరి తరంగాల రొద, నక్కల కూత, కీచురాళ్ళ మోత, ఆ ప్రదేశాన్ని నిజంగా భయంకరంగా చేస్తున్నాయి యిప్పటికీ.